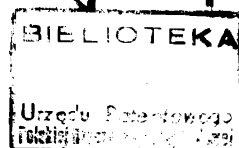

Warszawa, 23 lutego 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

A 47g 29/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 20931.

Kl. 34 I, 22/02.

Jan Wojciechowski
(Lwów, Polska).

34 f 29/10

Tablica na klucze z zabezpieczeniem ich przed kradzieżą.

Zgłoszono 23 maja 1934 r.
Udzielono 10 stycznia 1935 r.

Dotychczasowy sposób przechowywania kluczy w fabrykach względnie w instytucjach publicznych, polegający na zawieszaniu klucza na tablicy, nie daje odpowiedniego zabezpieczenia, gdyż tablica jest dostępna dla postronnych osób, przeto klucz może się dostać w niepowołane ręce. Natomiast powyższy wynalazek usuwa wspomnianą wadę, dając zupełne zabezpieczenie. Na rysunkach fig. 1 przedstawia widok urządzenia tablicy (ztytu po zdjęciu pokryw), fig. 2 — widok z przodu tablicy odpowiedniego kształtu, fig. 3 — widok perspektywiczny jednego gniazda dla klucza o dużej bródce, bez dodatkowego kołka, fig. 4 — rzut pionowy tegoż gniazda.

Urządzenie tablicy jest następujące.

Przednia ściana tablicy posiada szereg otworów *a*, w jeden z których wkłada się odpowiedni kołek *b* z zawieszonym kluczem; po włożeniu kołka *b* ruchome zawiasy *c* rozchylają się na skutek stożkowato ściętego końca kołka *b*, jednak przy dalszem wciskaniu kołka zawiasy te zaskoczą w wycięcie *d*, znajdujące się na kołku *b*, wskutek czego kołka *b* zpowrotem nie można wyciągnąć, a tem samem nie można zdjąć klucza z tablicy, który wówczas jest zupełnie zabezpieczony przed ewentualnem zdjęciem przez nieupoważnionego. Cały mechanizm zamyka się zapomocą zamka *e*: przez przekręcenie klucza w prawą stronę opada rygiel *f*, którego wystające zęby *g* wchodzą w wycięcia na szynie prowadni-

czej h oraz na szynie prowadniczej i ; po zamknięciu kluczem nie można już odchylić względnie przesunąć zawias c zapomocą listwy przesuwnej j , znajdującej się na zewnętrznej stronie tablicy, która wskutek przesuwania ręką może wykonać ruch wahadłowy około osi k , przechodzącej na drugą stronę, czyli do wnętrza tablicy. Celem podwójnego zabezpieczenia odchyła się dźwignię z , uzyskując w ten sposób zmianę otworu kluczowego; przy jednoczesnym przytrzymaniu dźwigni z wkłada się klucz głębiej w zamek, poczem przekręca się klucz w lewo, wtedy szyna prowadnicza s opada na dół, a tem samem połączone z nią dźwignie o , p , r , t , u , powodując opadnięcie wdół zaczepu m , i w ten sposób uzyskane jest podwójne zamknięcie. Po wyjęciu klucza z zamka e zwalnia się dźwignię z , która swoją zasuwa w zasłania otwór pierwotny zamka. W wypadku, gdyby ktoś obcy starał się otworzyć innym kluczem zamek e , to po przekręceniu nim w zamku uzyskałby jedynie odryglowanie szyn prowadniczych h i i z zębów g rygla f , natomiast do całkowitego otwarcia potrzebne jest zaczepienie ramienia l o zaczep m , który opadł na skutek ruchu szyny prowadniczej s , a nie można tego uzyskać, ponieważ otwór pierwotny zamka jest zasłonięty zasuwa w dźwigni z , ukrytej w ramie tablicy, a więc niewidocznej dla nieobeznanego z mechanizmem tablicy.

Chcąc wyjąć odpowiedni kołek b z kluczem z otworu a , odryglowuje się szyny prowadnicze h i i z zębów g rygla f przez przekręcenie klucza w zamku e , wyjmuje się ten klucz z zamka e i odciąga dźwignię z , poczem wkłada się zpowrotem klucz do zamka e i przekręca w prawo dwukrotnie, wskutek czego szyna prowadnicza s opada na dół, a zespół połączonych dźwigni o , p , r , t , u wykona odpowiedni ruch, wprowadzając zaczep m do położenia pionowego, a tem samem umożliwiając zaczepienie ramienia l o zaczep m , który połączony jest

z szyną prowadniczą h . Wskutek ruchu listwy przesuwnej j ramię l przesuwają szyną prowadniczą h , której wycięcia n rozsuwają ruchome zawiasy c , osadzone w tablicy na osiach obrotowych y , ponieważ krótsza zawiasa zaczepia o wycięcie n na szynie prowadniczej h i wskutek jej ruchu krótsza zawiasa dolnym końcem odchyła dłuższą zawiasę, dociskaną zapomocą sprężyny x , pozwalając w ten sposób na swobodne wyjęcie kołka z otworu a . Aby tablicę dostosować do kilku rodzajów kluczy bez kołków, zbudowano inny system zabezpieczenia kluczy, przedstawiony na fig. 1 u dołu tablicy, i na fig. 3 i 4 w powiększeniu. Drugie zabezpieczenie jest takie samo, jak dla kluczy z kołkami.

Przy wkładaniu w otwór a^1 klucza bródka klucza wywiera nacisk na stopkę b^1 dźwigni c^1 , umocowanej obrotowo na osi d^1 , wskutek czego drugie ramię dźwigni c^1 uderza zębem e^1 w zapadkę f^1 , umocowaną w ścianie tablicy i przechodzącą pod mechanizmem przesuwnym, a posiadającą czop g^1 , który wskutek nacisku zwolni z zaczepienia płytki suwakowej h^1 i i^1 , z których płytki suwakowa h^1 zapomocą sprężyny j^1 wyprze swoją krzywą krawędzią płytkę suwakową i^1 do góry, w normalnem położeniu przytrzymywaną zgóry sprężyną k^1 , a w ten sposób przesunięta płytki suwakowa i^1 , zaskakując za bródkę klucza, uniemożliwia wyjęcie go. Przy wyjmowaniu klucza wykonywa się czynności odryglowania te same, co w układzie poprzednim przy wyjmowaniu klucza z kołkiem, a następnie przez odchylenie zewnętrznej listwy przesuwnej j ramię l^1 przesunie szyną prowadniczą m^1 , jednocześnie naciska się zewnętrzny przycisk n^1 , przez co układ dźwigniowy o^1 i p^1 naciska skrzydłem r^1 na zaczep s^1 , umocowany na szynie prowadniczej m^1 , wskutek czego zaczep s^1 zaczepi za ząb t^1 , umocowany na płytce suwakowej h^1 , i wskutek ruchu listwy przesuwnej odciąga płytkę suwakową h^1 , wtedy czop g^1 ,

zwolniony z nacisku, powraca do pierwotnego położenia jak również płytką suwakową i^1 , ciśnięta sprężyną k^1 , nie mając od dołu oporu wraca do pierwotnego położenia, w ten sposób nastąpi odryglowanie i można wyjąć swobodnie klucz. Po wyjęciu klucza i zwolnieniu listwy przesuwnej j szyna prowadnicza m^1 powraca na swoje miejsce przy pomocy sprężyny w^1 , zaczepionej za czop z^1 na tej szynie prowadniczej m^1 (fig. 1).

Zastrzeżenia patentowe.

1. Tablica na klucze z zabezpieczeniem ich przed kradzieżą, zastosowana do kluczy, umocowanych na kołkach, zaopatrzonych na końcach w szyjki, znamienna tem, że posiada na zewnętrznej stronie szeregi otworów (a) do kołków, które przenikają przy wkładaniu wewnątrz tablicy, rozpierając zawiasy (c), przymocowane obrotowo wewnątrz do ściany tablicy na osiach (y), z których krótsza zawiasa zaczepia za wycięcia (n) szyny prowadniczej (h), współdziałającej zapomocą zaczepu (m) z przekładnią dźwigniową (o, p, r, t, u), połączoną z drugą szyną prowadniczą (s), uruchomianą tym samym kluczem, co i rygiel (f), którego zęby (g) współdziałają z odpowiednimi wycięciami pierwszej szyny (h), która poza tem w celu podwójnego zabezpieczenia współdziała zapomocą wskazanego zaczepu (m) z ramieniem (l), uruchomianem zapomocą śruby (k) listwą

przesuwną (j), znajdującą się na zewnętrznej stronie tablicy.

2. Tablica według zastrz. 1, znamienna tem, że posiada zamek (e) o zmiennym otworze kluczowym, który zmienia się przez ruch dźwigni (z), umieszczonej w ramie tablicy, przyczem zamek ten (e) jest połączony zapomocą dwóch rygli z szyną prowadniczą (s) i z rygłem (t), a przez to samo z przekładnią dźwigniową (o, p, r, t, u).

3. Odmiana tablicy według zastrz. 1, zastosowana do kluczy bez kołków, znamienna tem, że posiada na zewnętrznej stronie otwory (a^1), przy których mieszczą się przyciski (n^1) do wywierania nacisku na układ dźwigniowy (o^1, p^1), który zapomocą skrzydełka (r^1) porusza zaczep (s^1), umocowany na szynie prowadniczej (m^1), połączonej zapomocą zaczepu (x^1) i ramienia (l^1) przez śrubę (y^1) z zewnętrzną listwą przesuwną (j), przyczem wskazany zaczep (s^1) zaczepia za ząb (t^1), umocowany na płytce suwakowej (h^1) ze sprężyną (j^1), która swoją krzywą krawędzią styka się z drugą płytką suwakową (l^1) ze sprężyną (k^1) tak, iż obie płytki suwakowe (h^1, l^1) w normalnem położeniu swojemi krawędziami dotykają czopa (g^1), znajdującego się na zapadce (f^1), w którą uderza ząb (e^1) dźwigni (c^1), posiadającej w górnej części stopkę (b^1), na którą wywiera nacisk bródka klucza.

Jan Wojciechowski.

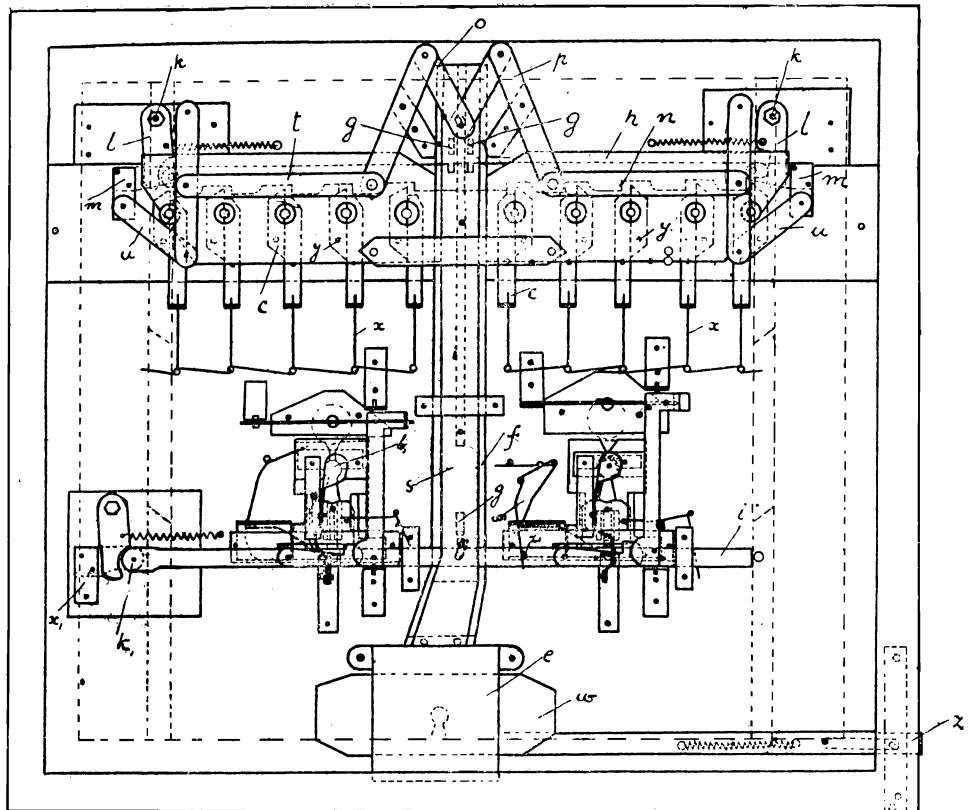

Fig. 1.

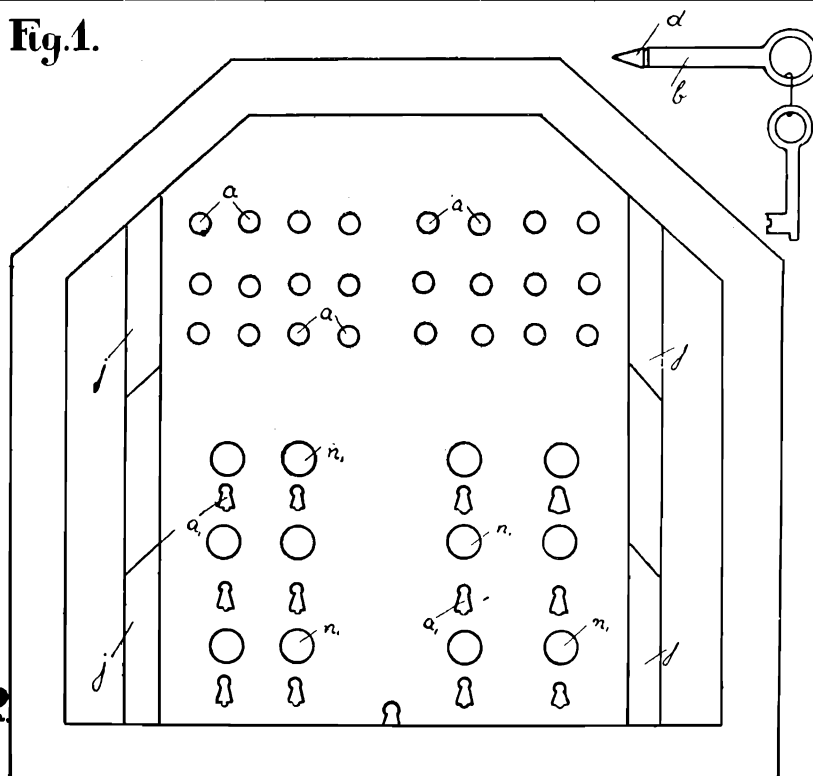

Fig. 2

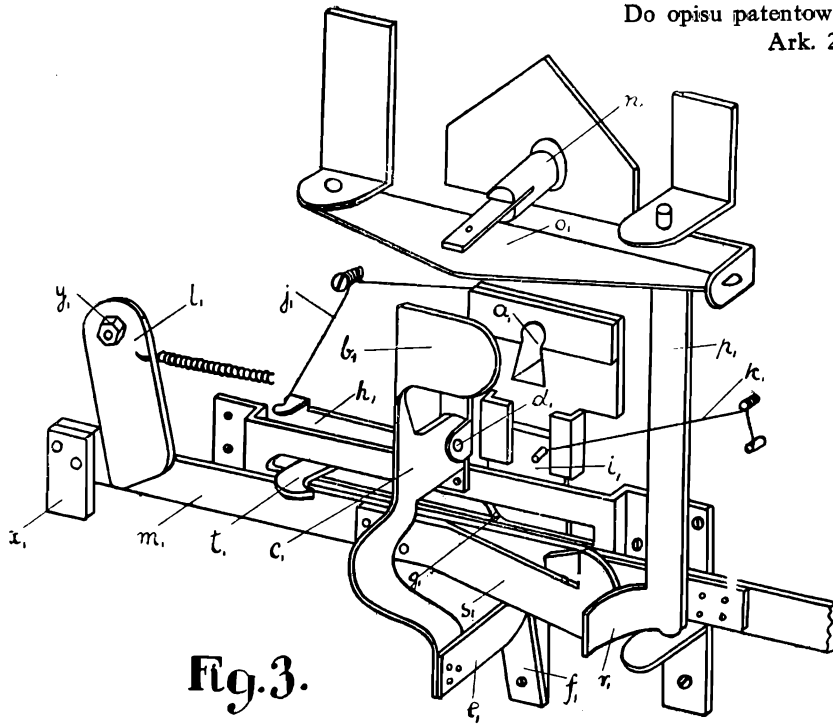

Fig. 3.

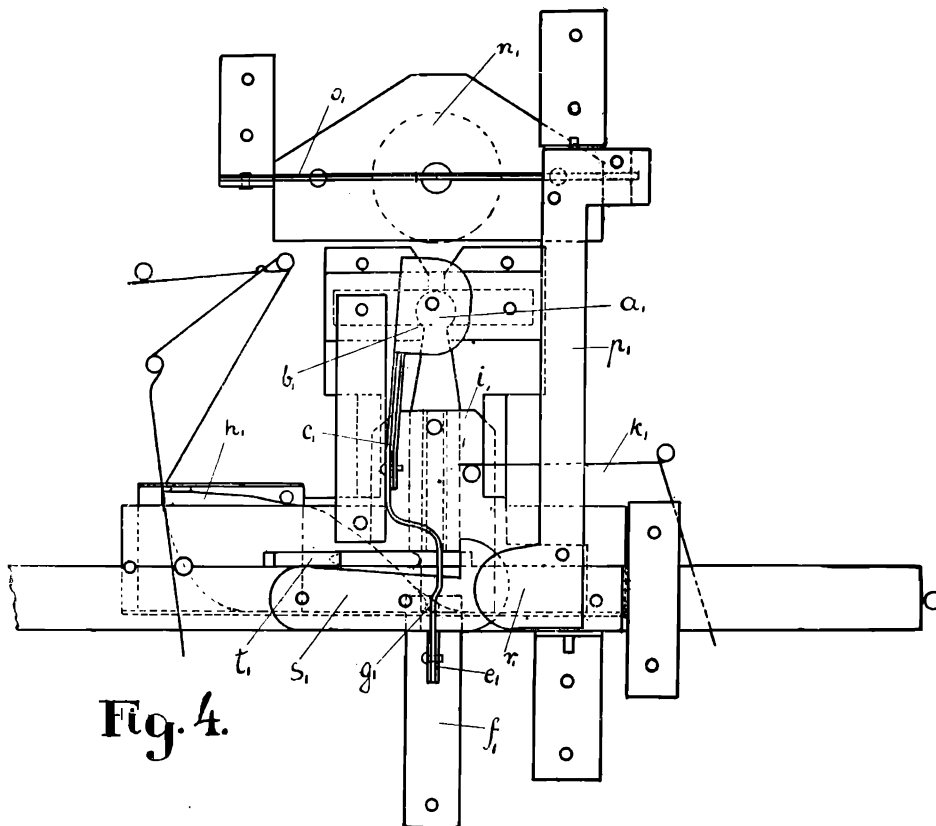

Fig. 4.